

8.7
-22-

X Pd 1292/2011

16130

REPUBLIKA SLOVENIJA	
DRŽAVNO PRAVOBRANILSTVO	
LJUBLJANA	
Došlo	26-06-2012
Št.	P-128/129-1321/10-22
Pril.:	✓

2012. 10.7.12

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Delovno in socialno sodišče v Ljubljani je v senatu, ki so ga sestavljali okrožna sodnica svetnica Darinka Pučnik kot predsednica senata ter sodnika porotnika Janko Zibelnik in Brigita Rajšter Vranovič kot člana senata,

v kolektivnem delovnem sporu predlagatelja: **SINDIKAT DRŽAVNIH ORGANOV**, Dalmatinova ulica 4, Ljubljana, ki ga zastopa Ivan Stošič, odvetnik v Ljubljani, zoper nasprotnega udeleženca: **REPUBLIKA SLOVENIJA (vlada RS)**, ki ga zastopa Državno pravobranilstvo RS,

zaradi kršitve in izvajanja kolektivne pogodbe,
na senatu po končani glavni obravnavi 4.6.2012

RAZSODILO:

Zavrne se predlog, ki se glasi:

„Ugotovi se, da je nasprotna udeleženka kršila 50. člen Kolektivne pogodbe za javni sektor, ker delavcem, ki so do odprave nesorazmerij v osnovnih plačah upravičeni, za čas od 1.10.2010 dalje ne priznava in ne izplačuje tretje četrtine nesorazmerij v osnovnih plačah. Nasprotni udeleženci se naloži, da skladno s 50. členom Kolektivne pogodbe za javni sektor svojim delavcem, ki so upravičeni do odprave nesorazmerij v osnovnih plačah, za čas od 1.10.2010 dalje prizna in izplačuje tretjo četrtino nesorazmerij v osnovnih plačah, skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od zapadlosti posamezne plače dalje, to je od 5. dne v mesecu za pretekli mesec, v roku 15 dni. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti stroške tega postopka skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od poteka roka dalje do plačila.

OBRAZLOŽITEV:

1. V tem kolektivnem delovnem sporu predlagatelj, Sindikat državnih organov, v predlogu z dne 15.11.2010 navaja, da sta z nasprotno udeleženko (Republika Slovenija) podpisnika Kolektivne pogodbe za javni sektor. Ta spor se nanaša na veljavnost in izvrševanje 50. člena te kolektivne pogodbe. Javnim uslužbencem skladno z Zakonom o sistemu plač v javnem sektorju pripada postopna odprava razlike med osnovno plačo višjega plačnega razreda in osnovno plačo plačnega razreda, v katerega je bil uvrščen s prevedbo, to je v rokih in na način, kot je bilo dogovorjeno s to kolektivno pogodbo. V 50. členu pogodbe je določeno, da se odprava tretje četrtine odpravne nesorazmerij v osnovnih plačah izvede s 1.10.2010, četrte četrtine pa s 1.10.2011, in je določeno, da znesek tretje četrtine odprave nesorazmerij v osnovnih plačah upravičenci prejmejo pri izplačilu plače za oktober 2010, znesek četrte četrtine pa pri izplačilu plače za oktober 2011. Če bo na podlagi interventnega ukrepa odprava tretje in četrte četrtine nesorazmerij v osnovnih plačah odložena čez dogovorjene roke, se zaposlenim izplača poračun zneskov tretje ali četrte četrtine odprave nesorazmerij v osnovnih plačah od 1.10.2010 oziroma od 1.10.2011. Predlagatelj navaja, da so delavci, zaposleni pri nasprotni udeleženki in člani predlagatelja, 5.11.2010 prejeli plačo za oktober, nasprotna udeleženka pa jim pri plači ni obračunala in izplačala tretje četrtine nesorazmerij v osnovnih plačah. Izplačilo tretje četrtine tako ni bilo izvedeno v roku, kot ga določa 50. člen Kolektivne pogodbe za javni sektor, zato je nasprotna udeleženka kršila citirano določilo kolektivne pogodbe. Po mnenju predlagatelja imajo tako delavci nasprotne udeleženke, in člani predlagatelja, iz naslova nepriznavanja in izplačila tretje četrtine nesorazmerij v osnovnih plačah denarno terjatev do nasprotne udeleženke, in sicer za čas od 1.10.2010 dalje in bodo prisiljeni vlagati tožbe zaradi

- izplačila razlike v plači. Da bi se izognili masovnim vlaganjem tožb in ker gre v tem primeru za izvrševanje kolektivne pogodbe za javni sektor, vlaga ta predlog, s katerim zahteva ugotovitev, da je nasprotna udeleženka kršila 50. člen te pogodbe, ker delavcem, ki so upravičeni do odprave nesorazmerij v osnovnih plačah, za čas od 1.10.2010 dalje ne priznava in ne izplačuje tretje četrtine nesorazmerij v osnovnih plačah.
2. Predlog, o katerem naj sodišče odloči, se najprej glasi na ugotovitev, da je nasprotna udeleženka kršila 50. člen Kolektivne pogodbe za javni sektor, ker delavcem, ki so do odprave nesorazmerij v osnovnih plačah upravičeni, za čas od 1.10.2010 dalje ne priznava in ne izplačuje tretje četrtine nesorazmerij v osnovnih plačah. Nadalje se nanaša na to, da se naj nasprotni udeleženki naloži, da skladno s 50. členom te pogodbe svojim delavcem, ki so upravičeni do odprave nesorazmerij v osnovnih plačah, za čas od 1.10.2010 dalje prizna in izplačuje tretjo četrtino nesorazmerij v osnovnih plačah, skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od zapadlosti posamezne plače dalje, to je od 5. dne v mesecu za pretekli mesec.
  3. Nasprotna udeleženka je v odgovoru predlagala zavrnitev tega predloga. Navedla je, da ne drži predlagateljevo stališče, da kolektivna pogodba v 50. členu določa to, kar navaja predlagatelj. V tej določbi je določeno, da javni uslužbenec doseže osnovno plačo, ki mu pripada zaradi odprave plačnih nesorazmerij, s 1.10.2010. Višja osnovna plača, ki mu pripada zaradi odprave plačnih nesorazmerij, pa se začne izplačevati za mesec oktober v dveh zaporednih letih, ki sledita letu, v katerem realna rast bruto družbenega proizvoda preseže 2,5 %, tako da se v prvem letu do tedaj dosežena osnovna plača javnega uslužbenca poviša za vrednost tretje četrtine odprave nesorazmerja v osnovni plači javnega uslužbenca, in v drugem letu še za vrednost četrte četrtine odprave nesorazmerja. Drži sicer navedba predlagatelja, da pri izplačilu plače za mesec oktober ni bila obračunana in izplačana tretja četrtina odprave nesorazmerja v osnovni plači, pri čemer pa je treba poudariti, da do tega delavci, zaposleni pri udeleženki, kot tudi vsi ostali zaposleni, za katere velja Kolektivna pogodba za javni sektor, do te razlike v plači glede na ta 50. člen kolektivne pogodbe še niso upravičeni, saj rok za izplačilo tretje četrtine še niti ni nastopil.
  4. V tej zadevi je bilo izpostavljeno vprašanje o tem, ali je izpolnjena procesna predpostavka za vložitev tožbe. Kolektivna pogodba za javni sektor (Uradni list RS, št. 57/2008 – 89/2010) namreč v 8. členu določa način reševanja nesoglasij oziroma sporov, ko nesoglasja oziroma spore med strankama kolektivne pogodbe, ki jih ni bilo mogoče rešiti z medsebojnimi pogajanjmi, stranki odpravljata oziroma rešujeta s posredovanjem oziroma arbitražo v skladu z določili te kolektivne pogodbe. Višje delovno in socialno sodišče je v sklepu št. X Pdp 209/2011 z dne 25.5.2011 odločilo, da glede na to, da se predmetni kolektivni delovni spor uvršča med spore o pravicah, ker se predlagatelj ne strinja z načinom izvajanja določb kolektivne pogodbe, arbitražo v tem sporu v skladu z drugim odstavkom 10. člena te kolektivne pogodbe ni obvezna.
  5. Ta postopek je bil potem na podlagi sklepa št. X Pd 1292/2011 z dne 25.8.2011 prekinjen, in sicer do odločitve Ustavnega sodišča Republike Slovenije o zahtevi za oceno ustavnosti drugega (in potem tudi prvega) do desetega odstavka 42. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 108/2009 – uradno prečiščeno besedilo, 13/2010, 59/2011, 85/2010, 107/2010 in 35/2011) in 2. člena Zakona o spremembi Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št.

- 85/2010). V tem sklepu je delovno sodišče zapisalo, da je bil 50. člen Kolektivne pogodbe za javni sektor, katerega kršitev se zatrjuje v tem kolektivnem delovnem sporu, spremenjen z Aneksom št. 4 h Kolektivni pogodbi za javni sektor (Uradni list RS, št. 89/2010), objavljenem v Uradnem listu RS z dne 8.11.2010. Aneks je bil sprejet s kvorumom, kakršen je določen v Zakonu o spremembi Zakona o sistemu plač v javnem sektorju. Pred Ustavnim sodiščem RS pa poteka postopek za oceno ustavnosti drugega do desetega odstavka 42. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju in 2. člena Zakona o spremembi Zakona o sistemu plač v javnem sektorju. Sodišče je v sklepu glede na to ocenilo, da odločitev Ustavnega sodišča v njegovem postopku (št. U-I-249/10) vpliva na odločitev v tem kolektivnem delovnem sporu in je zato postopek na podlagi 6. točke prvega odstavka 205. člena Zakona o pravnem postopku prekinilo do odločitve Ustavnega sodišča.
6. Ustavno sodišče Republike Slovenije je v postopku za oceno ustavnosti prvega do desetega odstavka 42. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju in 2. člena Zakona o spremembi Zakona o sistemu plač v javnem sektorju, kolikor se nanaša na navedene odločbe, odločilo v odločbi št. U-I-249/10-27 z dne 15.3.2012.
  7. Delovno in socialno sodišče v Ljubljani je glede na odločitev Ustavnega sodišča v odločbi z dne 15.3.2012 postopek v tem kolektivnem delovnem sporu na podlagi sklepa z dne 25.4.2012 nadaljevalo. Nasprotni udeleženec (Republika Slovenija) je predlagal, da naj sodišče odloči brez glavne obravnave, ker dejansko stanje med strankama ni sporno in ni drugih ovir za izdajo odločbe. Predlagatelj (Sindikat državnih organov) na to pobudo ni odgovoril, zato je sodišče razpisano poravnalni narok in prvi narok za glavno obravnavo za 4.6.2012 in obravnavo takrat tudi zaključilo. V dokaznem postopku je poleg priložene Kolektivne pogodbe za javni sektor in aneksa št. 2 k tej pogodbi, ki predstavljata pravni vir, kot dokazne listine presodilo listine, ki jih je k predlogu vložil predlagatelj, kar so: informacija Republiškega odbora Sindikata državnih organov z dne 15.10.2010 sindikalnemu zaupniku, dopis Ministrstva za javno upravo z dne 18.11.2010 ministrstvom, organom v sestavi, vladnim službam in upravnim enotam, pobuda (predlagatelja) za začetek postopka za oceno ustavnosti in zakonitosti.
  8. Za presojo utemeljenosti predloga predlagatelja v tem kolektivnem delovnem sporu je odločilna prav navedena odločba Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. U-I-249/10-27 z dne 15.3.2012, ki jo delovno sodišče v svoji sodbi zaradi pomembnosti na kratko povzema. S to odločbo je odločeno (1. točka), da so prvi do deseti odstavek 42. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju in 2. člen Zakona o spremembi Zakona o spremembi Zakona o sistemu plač v javnem sektorju, kolikor se nanaša na navedene določbe, v neskladju z Ustavo. Ustavno sodišče je nadalje odločilo (2. točka), da mora Državni zbor Republike Slovenije ugotovljeno neskladje odpraviti v dveh letih od objave te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije; in je odločilo (3. točka), da se do odprave ugotovljenega neskladja uporabljajo prvi do deseti odstavek 42. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju in Kolektivna pogodba za za javni sektor. Iz obrazložitve navedene odločbe izhaja, da je predlagatelj (prvi predlagatelj, Konfederacija sindikatov Slovenije Pergam) zahteval oceno ustavnosti izpodbijanih določb Zakona o sistemu plač v javnem sektorju, ker sprememba pogojev za veljavnost, spremembe in dopolnitve kolektivne pogodbe posega v pravice vanj včlanjenih sedmih reprezentativnih sindikatov, podpisnikov Kolektivne pogodbe za javni sektor, prav tako pa neposredno vpliva na pravice javnih uslužbencev, njegovih članov. Tako naj bi na podlagi spremenjenih pogojev brez sodelovanja sindikatov predlagatelja že prišlo do sklenitve dveh aneksov h Kolektivni pogodbi za javni sektor (Uradni

list RS, št. 89/2010), ki sta po njegovem prepričanju retroaktivno posegla v pravice javnih uslužbencev. V obrazložitvi odločbe Ustavnega sodišča je nadalje zapisano, da drugi predlagatelj za oceno ustavnosti teh zakonskih določb, Sindikat državnih organov Slovenije, izpodbija 42. člen Zakona o sistemu plač v javnem sektorju in 2. člen Zakona o spremembi Zakona o sistemu plač v javnem sektorju zaradi neskladja z Ustavo. Obe določbi naj bi posegali v obstoječo Kolektivno pogodbo za javni sektor, ker naj bi spremenili v njej določeni kvorum za spreminjanje Kolektivne pogodbe za javni sektor. To naj bi omogočili sredi pogajanj, z namenom izigravanja socialnih partnerjev, in je po stališču tega predlagatelja 'poseganje v konkretno število članstva nedopusten poseg v smislu 76. člena Ustave. Nadalje je Ustavno sodišče v odločbi (med drugim) prepisalo prvi in drugi odstavek 42. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju, ki se glasita: '(1) Kolektivna pogodba za javni sektor ali njene spremembe in dopolnitve so sklenjene, ko jih podpišejo Vlada RS in večina reprezentativnih sindikatov javnega sektorja, ki predstavljajo najmanj štiri različne dejavnosti javnega sektorja'. Obrazložilo je, da je za obravnavani primer bistveni vidik sindikalne svobode in eden od teh vidikov svobode je pravica do kolektivnega dogovarjanja, ki temelji na svobodnem in prostovoljnem sklepanju kolektivnih pogodb ter avtonomiji pogodbenih strank. Vrednoto kolektivnih pogajanj kot temeljno pravico varujejo tudi mednarodni instrumenti, ki zavezujejo Slovenijo. S konvencijami MOD se je država zavezala priznati pravico do kolektivnega pogajanja v zasebnem in javnem sektorju. Prvi in drugi odstavek 42. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju dopuščata, da se plače javnih uslužbencev uslužbencev uredijo s kolektivno pogodbo v nasprotju z voljo katerega od reprezentativnih sindikatov, ki te javne uslužbenke zastopa. Zato ti dve določbi posegata v svobodo delovanja sindikatov iz 76. člena Ustave. Zakonodajalec je sprejel odločitev, da se določeni elementi sistema plač v javnem sektorju oblikujejo za vse javne uslužbenke enotno, s sklenitvijo kolektivne pogodbe za javni sektor, kar je po ugotovitvah Ustavnega sodišča sicer ustavno dopusten cilj. Poleg tega je še presojalo, ali je izpodbijana ureditev v skladu s splošnim načelom sorazmernosti, tudi nujna, primerna in sorazmerna v ožjem smislu. Ocenilo je, da je bil poseg zakonodajalca glede na te izpodbijane določbe nesorazmeren. Zapisalo je, da iz obstoječe ureditve in prakse izhaja, da lahko pri sklepanju kolektivne pogodbe za javni sektor sodelujejo reprezentativni sindikati javnega sektorja, ne glede na to, na kakšni ravni so organizirani, kot konfederacija sindikatov, kot sindikati dejavnosti ali celo kot sindikati poklicev. Treba pa je upoštevati, da so sindikatom, ki sklenitvi kolektivne pogodbe nasprotujejo, zaprta vrata morebitnega nadaljnjega kolektivnega dogovarjanja, s katerimi bi za svoje člane poskušali izposlovati drugačno, po njihovi oceni ugodnejšo ureditev plač od tiste, dogovorjene s kolektivno pogodbo za javni sektor. Prava mera med zožitvijo možnosti reprezentativnih sindikatov, da pri sklenitvi kolektivne pogodbe zastopajo interese svojih članov, in učinkovitostjo kolektivnega dogovarjanja, je bila pri teh izpodbijanih zakonskih določbah glede na to prekoračena.

9. Ustavno sodišče je v odločbi z dne 15.3.2012 na podlagi predhodne obrazložitve ugotovilo protiustavnost določb iz prvega do desetega odstavka 42. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju in 2. člena Zakona o spremembi Zakona o sistemu plač v javnem sektorju. V skladu z zakonsko pristojnostjo je določilo še način izvršitve svoje odločbe, in sicer je Državnemu zboru Republike Slovenije naložilo, da mora ugotovljeno neskladje odpraviti v dveh letih. Odločilo pa je še, da se do odprave ugotovljenega neskladja uporabljajo prvi do deseti odstavek navedenega zakona in Kolektivna pogodba za javni sektor, pri čemer je v obrazložitvi navedlo razloge, zakaj se te zakonske določbe in Kolektivna pogodba za javni sektor uporabljajo še naprej.

10. V tem kolektivnem sporu je torej treba uporabiti določbe Kolektivne pogodbe za javni sektor, ki je bila sprejeta v letu 2008 in vse anekse h kolektivni pogodbi, kar pomeni Aneks št. 1 z dne 13. 3. 2009 (dan podpisa), Aneks št. 2 z dne 28. 10. 2009, Aneks št. 3 z dne 5. 11. 2010 in Aneks št. 4 enako z dne 5. 11. 2011, vse tako, kot se glasijo.

11. Predlagatelj v kolektivnem sporu, začetem z vlogo 15. 11. 2010, predlaga, da sodišče ugotovi, da je nasprotna udeleženka kršila 50. člen Kolektivne pogodbe za javni sektor, ker delavcem, ki so do odprave nesorazmerij v osnovnih plačah upravičeni, za čas od 1. 10. 2010 dalje ne priznava in ne izplačuje tretje četrtine nesorazmerij v osnovnih plačah. Aneks št. 4, ki nazadnje določa vsebino 50. člena te kolektivne pogodbe, je bil objavljen v Uradnem listu 8. 11. 2010. Predlog za kolektivni spor je bil na sodišču vložen nekaj dni zatem, to je 16. 11. 2010. Sodišče v tem sporu glede na to presoja zgolj 1. člen Aneksa št. 4 h Kolektivni pogodbi za javni sektor, ker je bil s tem aneksom 50. člen nazadnje oblikovan. Relevantni tretji in nadaljnji odstavki se glasijo:

„ (3) Nesorazmerja v osnovnih plačah se odpravijo v skladu z 19. do 25. členom te pogodbe v naslednjih deležih in dinamiki:

- $\frac{1}{4}$ nesorazmerja z vstopom v nov plačni sistem, vendar s poračunom od 1. 5. 2008 dalje,

- $\frac{1}{4}$ nesorazmerja se odpravi s 1. 1. 2009.

(4) Javni uslužbenec doseže osnovno plačo, ki pripada višjemu plačnemu razredu zaradi odprave nesorazmerij s 1. oktobrom 2010.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek se višja osnovna plača, ki pripada javnemu uslužbencu zaradi odprave nesorazmerja, začne izplačevati za mesec oktober v dveh zaporednih letih, ki sledita letu, v katerem realna rast bruto družbenega proizvoda preseže 2,5 %, tako, da se v prvem letu do tedaj dosežena osnovna plača javnega uslužbenca poviša za vrednost tretje četrtine odprave nesorazmerja v osnovni plači javnega uslužbenca, in v drugem letu še za vrednost četrte četrtine odprave nesorazmerja,

(6) V obdobju iz prejšnjega odstavka se javnim uslužbencem, ki imajo sklenjeno delovno razmerje v javnem sektorju pred 1. oktobrom 2010, obračuna in določi osnovna plača na način, kot se jim je določila za mesec september 2010, ... “

12. Sodišče ugotavlja, da predlagatelj v svojem predlogu z dne 15. 11. 2010 ni pravilno povzel 50. člena Kolektivne pogodbe za javni sektor. Njegova navedba, da kolektivna pogodba v 50. členu določa, da se odprava tretje četrtine nesorazmerij v osnovnih plačah izvede s 1. 10. 2010, četrte četrtine pa s 1. 10. 2011, ni pravilna in tudi ni korektna. Že z aneksom št. 2, sklenjenem 28. 10. 2009, je bila črtana določba glede odprave tretje četrtine ($\frac{3}{4}$) in četrte četrtine ($\frac{4}{4}$) nesorazmerja v osnovni plači. V kolektivni pogodbi oziroma aneksu št. 4 je zdaj določeno, da javni uslužbenec doseže osnovno plačo, ki pripada višjemu plačnemu razredu zaradi odprave nesorazmerij s 1. 10. 2010. Izrecno pa je ob tem določeno, da se ne glede na to višja osnovna plača, ki pripada javnemu uslužbencu, za mesec oktober začne izplačevati kasneje. Izplačevati se bo začela v tistih dveh zaporednih letih, ki sledita letu, v katerem realna rast bruto družbenega proizvoda preseže 2,5 %, in sicer tako, da se v prvem letu do tedaj dosežena osnovna plača poviša za vrednost tretje četrtine odprave nesorazmerja in v drugem letu še za vrednost četrte četrtine. Kot je splošno znano, to 'prvo leto', ko bi rast bruto družbenega proizvoda v primerjavi s prejšnjim letom presegla 2,5 %, še ni nastopilo. Nasprotna udeleženka zato na dan vložitve predloga v kolektivnem delovnem sporu glede na nadaljnjo uporabo 50.

člena Kolektivne pogodbe za javni sektor, kot se je o tem opredelilo Ustavno sodišče, ni kršila navedene določbe. Rok iz te določbe namreč še ni nastopil. Pravica, ki jo 50. člen Kolektivne pogodbe za javni sektor daje javnim uslužbencem 's 1. oktobrom 2010' (z dnem 1.10.2010), pa še vedno ostaja. V nadaljnjem besedilu (peti odstavek 50. člena pogodbe) je zapisano, da se višja plača začne izplačevati 'za mesec oktober' in to takrat, kot je opredeljeno.

13. Ne gre za poseg v pridobljeno pravico. V zvezi s tem je sodišče še posebej presodilo zadnji del obrazložitve odločbe Ustavnega sodišča. Zapisano je, da 'način izvršitve torej pomeni, da že sklenjena KPJS (Kolektivna pogodba za javni sektor) ter aneksi k njej samo zaradi protiustavnosti ne morejo biti neveljavni'. Tudi na podlagi tega zapisa je sodišče v tej zadevi zaključilo, da predlog stranke, da naj se ugotovi, da je nasprotna stranka kršila 50. člen Kolektivne pogodbe za javni sektor, ker delavcem, ki so do odprave nesorazmerij v osnovnih plačah upravičeni, za čas od 1.10.2010 dalje ne priznava in ne izplačuje tretje četrtine nesorazmerij v osnovnih plačah, ne more biti utemeljen v nobenem delu. S sodbo je zato predlog zavrnjen v celoti. S tem pa je zavrnjen tudi tisti del predloga, ki se nanaša na povrnitev stroškov postopka predlagatelju.

PRAVNI POUK:

Zoper sodbo je dovoljena pritožba, ki jo je potrebno vložiti pri tem sodišču, Resljeva ulica 14, Ljubljana, v dveh izvodih v roku (15) dni po prejemu sodbe. O pritožbi bo odločilo Višje delovno in socialno sodišče.

Pritožba mora obsegati navedbo sodbe, zoper katero se vlaga, izjavo, da se izpodbija v celoti ali v določenem delu, pritožbene razloge in podpis pritožnika. Če je pritožba nerazumljiva in ne vsebuje vsega, kar je treba, da bi se lahko obravnavala, jo sodišče zavrže, ne da bi pozivalo vložnika, naj jo popravi. Ob vložitvi pritožbe mora biti plačana sodna taksa, če je za določeno vrsto spora predpisana. Če sodna taksa ni plačana niti v roku, ki ga določi sodišče v nalogu za njeno plačilo in tudi niso podani pogoji za oprostitev, odlog ali obročno plačilo sodnih taks, se šteje, da je pritožba umaknjena. Če ob vložitvi pritožbe pooblaščenec stranke, ki je odvetnik, ne predloži pooblastila, mu sodišče ne dovoli, da začasno opravlja pravdna dejanja za stranko, ampak pritožbo zavrže. Če bo pritožba vložena po pooblaščenju, ki ni odvetnik, je lahko ta le oseba, ki je opravila pravniški državni izpit. Pritožba je vložena pravočasno, če je izročena sodišču, preden se rok izteče. Če se pošlje pritožba po pošti priporočeno, se šteje dan oddaje na pošto za dan izročitve sodišču.

Ljubljana, 4. junija 2012

Predsednica senata
Darinka Pučnik

Sodna senata
z izvoljenimi sodniki